

КУЦОТО ПАТЕНЦЕ

Превод от руски: Ран Босилек, 1956

chitanka.info

Живели си дядо и баба. Нямали си дечица. Дядо казал един ден:
— Хайде, бабо, за гъби в гората!

Отишли. Гледа баба — в гъсталака гнездо, а в гнездото патенце.

— Виж, дядо, виж — патенце!

Погледнал дядо:

— Да го вземем в къщи. Ще си живее при нас.

Подигнали го. Гледат — крачето му преломено.

Взели го с гнездото. Занесли го в къщи. Оставили патенцето в къщурката, а те се върнали да берат гъби.

Като се прибрали вечерта в къщи — що да видят!

Къщичката разтребена, хлябът опечен, чорбата сварена. Дядо и баба попитали съседите:

— Не знаете ли кой е разтребил къщичката ни, кой е опекар хляба и сварил чорбата?

Никой не знаел.

На другия ден пак отишли дядо и баба за гъби. Върнали се вечерта в къщи — пак всичко прибрано и гозбата сготвена.

Попитали пак съседите:

— Не сте ли виждали да е идвал някой у нас?

Една съседка се обадила:

— Видях девойче. Вода носеше. Такова хубавичко, само че куцичко.

Дядо и баба мислили, мислили кое може да бъде това девойче.

Баба рекла:

— Хайде да кажем, че ще отидем за гъби, а да се скрием тука, та да видим кой се разпорежда в къщата ни.

Речено — сторено. Скрили се в плевнята. Гледат — от къщи излиза хубаво девойче с кобилица на рамо. Хубаво девойче, но куцичко. Тръгнало то към кладенеца, а дядо и баба влезли в къщи. Гледат — патенцето го няма в гнездото. Само перата останали. Старците взели гнездото и го хвърлили в печката. То там си и изгоряло.

Донесло девойчето вода, видяло дядо и баба — и право към гнездото. А гнездото го няма. Заплакало девойчето.

Раздумвали го дядо и баба:

— Не плачи, гълъбичке, щерка ще ни станеш, наше родно детенце!

А девойчето отвърнало:

— Цял живот бих останала при вас, ако не бяхте ми изгорили гнездото и ако не бяхте ме дебнали.

Дядо и баба плачели и се молели:

— Остани, щерко! Сам-самички сме!

Но девойчето не отстъпвало:

— Не — думало, — не ми повярвахте, дебнахте ме, гнездото ми изгорихте, не мога да остана при вас! Дайте ми хурка и вретенце — да се науча бързо да преда, та да изкарвам прехрана, където отида!

Дали ѝ хурка и вретено. Седнала девойката на двора и почнала да преда. Прелетяло ято патици. Видели я, закряхали, запели:

*Дружке, дружке, я кажи
за нас ли сега тъжиш?
Ние всички по перце
ще ти пуснем от сърце.
Наша пак ще станеш ти
и с нас пак ще полетиш!*

Девойката им отговорила:

*Сам-сама ще си преда,
с вас не ща да отлетя —
дружно с вас преди летях,
но когато окуцах,
изоставихте ме тук
и заминахте на юг!*

Патиците ѝ хвърлили по перце и отлетели.

Долетяло друго ято. Щом видели девойката и тия патици закряхали, запели:

Дружке, дружке, я кажи

*за нас ли сега тъжиш?
Ние всички по перце
ще ти пуснем от сърце.
Наша пак ще станеш ти
и с нас пак ще полетиш!*

Девојката отговорила:

*Сам-сама ще си преда,
с вас не ща да отлеџа —
дружно с вас преди летях,
но когато окуџах,
изоставихте ме тук
и заминахте на юг!*

Патиците ѝ пуснаи по перце и отлетели.

Прелетяло друго ято патици. Щом патиците видели девојката, закрџали, запели:

*Дружке, дружке, я кажи
за нас ли така тъжиш?
Ние всички по перце
пуџаме ти от сърце —
патица да станеш ти
и с нас пак да отлетиш
към далечен роден край.
Хайде, дружке, не се май!*

Щом паднали перата по девојката, тя се превърнала на патица и отлетяла със своите дружки към родния си край.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.